

השגחה פרטית

דברי התעוררות וחיזוק וסיפורי השגחה מופלאים המתרחשים בימינו מתוך "קו השגחה פרטית"



פרשויות תצוה - כי תשא תשפ"א ♦ עלון מס': 60

השגחה שבועית

אלישע טוען: החדשות המצמררות הן תוצאה של 'חוסר אחריות'

השנה שנת ג' אלפים שצ"ה, לפני 2386 שנים. אלישע, תושב שושן הבירה, יושב בביתו ושומע את הכרוז יוצא מבית המלוכה. כל התושבים של עיר הבירה שושן מוזמנים לסעודה רבתי, שתימשך שבעה ימים. ליהודים יתנו אוכל בהכשר

מהודר (עיין מגילה דף י"ב ומהרש"א שם).

אלישע אומר לעצמו: ההשתתפות בסעודה היא 'השתדלות מינימלית' למצוא חן בעיני המלך. מרדכי מבקש מהיהודים לא להיות שם. אלישע אינו מבין, זאת בסך הכל השתדלות, אך מרדכי אומר לו: אדרבא, אין לך איסור גדול מזה שאתה מחניף למלך. אין איבוד את הביטחון בהקב"ה? הרי המלך הוא בסך הכל בשר ודם. (הרה"ק מקלוזנבורג ז"ע).

לאחר הסעודה כל הציבור רועע על שהמלך הרג את המלכה. ארבע שנים אחר כך הוא בוחר למלכה את אסתר היהודיה, ואלישע מספר לבני ביתו בהתרגשות שעכשיו יש לנו 'קשרים' בבית המלך.

פתאום עולה כוכב חדש - המן. המלך גזר על כולם להשתחוות לו, ומרדכי הצדיק בולט בסרובו להשתחוות לרשע. אלישע אינו מבין, מה עם 'השתדלות' רבי, נכון שאסור להשתחוות להמן, אבל בתור השתדלות צריך לברוח. למה אתה נשאר לעמוד שם ולעצבן אותו? עונה לו מרדכי: מה? שאני אראה שאני מפחד מהמן? אין לך חילול ה' יותר מזה. אני שם את כל ביטחוני בהקב"ה! (אור חדש למהר"ל פרק ה').

אלישע טוען שהחדשות המצמררות אחר כך הן תוצאה של 'חוסר אחריות'. המן כעס על מרדכי ושכנע את המלך להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים. אלישע מאשים את מרדכי, אבל מרדכי צועק: מי שאשם כאן זה אלו שהלכו לסעודה והתחנפו לרשע, אלו שלא שמו ביטחונם בהקב"ה.

כשטחנו את העניין בקיפקס סיימו בתקווה שבכל זאת המלכה היא יהודיה, מה גם שיש שמועה שמרדכי ביקש ממנה לגשת אל המלך, אולם כל ההבנות הפוליטיות ירדו לטמיון כשהמבוינים קלטו את עומק השבר. אסתר הולכת לעשות 'יד אחת' עם המן, כשהיא מזמינה סעודה מיוחדת עם המן והמלך.

(מגילה דף טו עמוד ב).

כאן נשברו כולם, וזעקו: "אין לנו על מי להישען אלא על אבינו שבשמים!" גם את אסתר אין לנו.

מובא מהאר"י הקדוש: יבוא המלך והמן היום, הם ר"ת של שם הוי"ה, המקום היחיד במגילה שיש שם הוי"ה כסדר, כי שם היה הגילוי של אין עוד מלבדו, כשכלל ישראל צעקו שרק הקב"ה יצילנו.

זה סוד הישועה של אז.

זה סוד הישועה של כל יהודי ויהודי. ברגע שיהודי מרים ידיים למעלה וזועק: 'אבא! רק אתה יכול להושיע אותי', אז הישועה קרובה.

שבת שלום ומבורך פינוחם שפר

דברים שבלב

על פי השיעורים בספר חובות הלבבות "שער הבטחון"

העונש הגדול של המשרת הקטן

מעניין משרת קטן שנהרג? מה עשה הקב"ה? גידלו מעל כל השרים, נתעשר, הפך לשר הכי חשוב בממלכה, דמיין שהוא כבר רוכב על סוס המלך, עם כתר המלכות, ורק אז, אחרי שכבר הכין את העץ למרדכי היהודי - אויבו הגדול, נחל מפלה מוחצת ומהדהדת שלא תישכח לעולם ועד.

"ויעש העץ" - מאילו עצים היה אותו העץ? אמרו חכמים: קרא הקדוש ברוך הוא לכל עצי בראשית, מי ייתן עצמו ויתלה רשע זה עליו? מיד באו העצים המובחרים ושמשלו ישראל בהם - תאנה, גפן, רימון, אגוז, אתרוג, הדס, ערבה, זית, תפוח, דקל, ארז, עצי שיטים, עצי ברושים שמהם נעשה המשכן. כולם רצו לזכות שיתקיימו בהם דברי חז"ל **כיוון דעביד בהו מצוה חדא נעביד ביה מצוה אחרנא** של קידוש השם. באותה שעה אמר הקוץ: ריבוננו של עולם, כל מה שבראת בעולמך, לכבודך בראת, וכולם כבר מצאו להם זכות שלא לחינם נבראו, ואילו אני למה נבראתי בעולמך. כולם מתרחקים ונזהרים ממני, מקללים ושורפים אותי. יבוא הטמא הזה, קוצץ בן קוצץ, הוא דוקר ואני דוקר, עלי נאה התליה, זהו שידוך יפה! יצאתה בת קול ואמרה: נאה לך העץ, מתוקן לך העץ מששת ימי בראשית. על זה נאמר: **בפרוח רשעים כמו עשב, למה? כדי להשדמם עדי עד, וכך ואתה מרום לעולם ה'** ומתקדש שם שמים בעולם.

ולדרכנו למדנו: יש כאלו ששואלים למה באו לעולם כל מיני ברואים מזיקים, וברואים שאין בהם שום תועלת לעולם? התשובה היא: לא מה שנראה בעיני בשר ודם הוא הקובע, אלא נאמנים עלינו דברי קהלת בפרק ג': **"לכל זמן, ועת לכל חפץ תחת השמים"**. אין שום נברא בעולם לחינם, ורק היוצר יתברך יודע על מה ולמה נבראו. כל מה שברא הקדוש ברוך הוא בעולמו לא נברא אלא לכבודו.

ויהי רצון שנוכה להיות רק לתועלת בעולם לכבודו יתברך, אמן סלה.

(מתוך שיעור 68 בשער הביטחון)

רבינו כותב בפרק ג' שישה טעמים בעניין 'רשע וטוב לו'. הטעם השלישי הוא: **ואפשר שתהיה הסיבה הגדולה שבסבות מותו ורעתו, כמו שכתוב (קהלת ה' י"ב) "עושר שמור לבעליו לרעתו"**.

יש שתי דרכים שבהן העשירות יכולה להזיק. יש שהיא גורמת לו להפסיק לחיות, ויש שהנכסים היקרים גורמים לבעליהם צרות גדולות ונוראות. אנשים מסובבים ומחפשים אותם, שודדים מאיימים ואורבים להם, ובסופו של מהלך מתברר שהעושר היה שמור לרעתם.

בואו נראה את המן הרשע: איזה עושר גדול היה מנת חלקו! אין התנשא על כל השרים וצבר לו רכוש, עוד עשרת אלפים ועוד עשרת אלפים. הוא מנופח מגאוה, ואין לו מושג כמה צוחקים עליו בשמים ומחכים לרגע שהוא יגיע לשיא השיאים, ומשם הוא יפול, ויתקיים בו הכתוב: עושר שמור - לרעתו.

הסיפור שלו התחיל כמוזב במדרש רבא (אסתר) כשירד מארץ ישראל לפרס ויעץ לאחשוורוש לבטל את בניין בית המקדש, על זה לבד הגיע לו עונש מר! המדרש ממשיך משל למשרת צבאי קטן ביותר שקילל את בן המלך. אמר המלך: אם אהרוג אותו עכשיו, מה יגידו? משרת קטנצ"ק נהרג. וכי מה גבורת המלך בזה? הרי אין בזה שום פרסום. מה עשה המלך? מינה את המשרת הנבזה למפקד צבאי על אלף חיילים, אחר כך גידל אותו להיות שר ומושל במדינה, ואז, בשיא תפארתו, מצא דרך לנקום בו על הקללה שקילל את בנו, התיז את ראשו, ומאגרא רמא הפילו לבריח עמיקתא, וכך נתפרסם כבוד המלך.

כך אמר הקדוש ברוך הוא: אילו היה המן נהרג מיד כשירד מארץ ישראל לפרס ויעץ לאחשוורוש לבטל את בניין בית המקדש, לא היו יודעים מי ולמה נהרג. צוררי ישראל שהיו ביהודה הסיתו את אחשוורוש לבטל את מה שכורש שהיה לפניו אמר לבנות, והמן ובניו היו בין הצוררים והיועצים האלו. ומאחר שאז היה המן הקטן שבשרי אחשוורוש, את מי

השיעור נמסר ביום חמישי וניתן לשומעו בשלוחה 4 (אחר בחירת השפה)

הצטרף גם אתה לרבבות היהודים מכל העולם ששינו את חייהם, חייג:

מארגן ישראל 02-30-11-300 • מארה"ב 1-605-31-31-719 • מאנגליה 0-330-3900-489 • מבליה 033-696-766 • מאוקראינה 380-947-100-633 • מארגנטינה 3988-4031 • מדרום אפריקה 87-551-8521

קו השגחה פרטית
אידיש. עברית. אנגלית.

ניסיון שבכל יום

סיפורי השגחה מופלאים שסופרו ב"קו השגחה פרטית"

הגיע הזמן לקיים

סיפור לי ר' זלמן מירושלים:

יש לי דירה מושכרת בבית שמש, ואילו אני מתגורר בירושלים בדירה שכורה. בדרך כלל, בדמי השכירות שנכנסים מהדירה בבית שמש אני משלם חלק מדמי השכירות בירושלים. כמו כן עלי לשלם כל חודש גם משכנתא. בשבוע שעבר הגיע התאריך לתשלום החודשי של המשכנתא. השוכר מבית שמש כבר העביר לי את הצ'ק לחודש זה, וחשבתי לעצמי, אם להשתמש בצ'ק או לשמור אותו ליום של תשלום השכירות. אם לא אשתמש בצ'ק אצטרך להתאמץ כדי להשיג את הכסף ממקור אחר, אבל ארוויח שביום של תשלום השכירות אוכל לשלם בצ'ק כמו תמיד. מצד שני, למה להתאמץ להשיג כסף ממקור אחר כשיש לי ביד המחאה זמינה?

אמרתי לעצמי, וכי לחינם אני מקשיב לקו השגחה פרטית? עכשיו הגיע הזמן לקיים. הרי בקו מדגישים כל פעם שהקב"ה נותן הכל בזמן, וכמו שה' שלח לי היום, כך הוא ישלח לי מחר. הכנסתי את הצ'ק לבנק, והתשלום של המשכנתא התבצע כראוי.

עוברים כמה ימים, עלי לשלם את השכירות, וחסרים לי 800 שקלים. בנוסף מודיעה לי נוות ביתי כי בכוננת לצאת היום לקנות נעליים לילדים. הנעליים שלהם קרועות, וחייבים לקנות כמה זוגות חדשים בהקדם. אני אומר שכבר אביא את הסכום הדרוש, אבל כיסי ריקן מכל וכל, לא שכירות ולא נעליים. אני כמעט מתפתה לקחת הלוואה, אבל אז עולים באזני דבריו החוצבים של ר' בעריש שנייבלג שליט"א, המצטט את דברי הספר הקדוש 'באר מים חיים', שהקב"ה "נותן אכלם בעתו", כל דבר מגיע בעתו, וברגע שאצטרך יהיה לי הכל.

אני רגיל בהלוואות. הפעולה הטבעית אצלי היא להרים טלפון לחבר ולבקש הלוואה, אבל הפעם אני מתעקש לחכות למשלוח ישיר מהקב"ה ופונה אליו בתחינה מעומק הלב: ריבוננו של עולם, הנותן כל דבר בעתו ובזמנו, שלח לי מזומנים! פתחתי ספר תהלים והתפללתי להשם שישלח לי את כל הסכום שצריך, גם לשכירות וגם לנעליים. אחר כך, כדי להתחזק עוד, פתחתי את הספר 'באר מים חיים', והנה הוא נפתח לי בדיוק בפרשת בשלח בעניין המן, שממנו אנו לומדים שהקב"ה נותן לכל אחד מה שהוא צריך לאותו יום ואין מה לדאוג על יום מחר.

עם החיזוק הברור הזה יצאתי לתפילת מנחה, והנה ניגש אלי משהו ואומר לי: "יש לי כסף בשבילך!" ומעשה שהיה כך היה: במוצאי שמחת תורה עלה לי רעיון לשידוך. אמנם איני מציע שידוכים לאנשים ממכרי, אבל כיון שפגשתי את האבא של הבחור, הצעתי לו את הרעיון שעלה לי. הוא אמר שכבר הציעו לו רעיון זה. אחרי שבוועיים הבחור התארס, והשדכן הראשון קיבל את התשלום המגיע לו.

עתה מגיע האבא ואומר לי: "תדע לך, שכאשר שמענו את הצעת השידוך מהשדכן הראשון הורדנו את ההצעה ולא התייחסנו אליה כלל. כשאתה באת והצעת לי את השידוך, אמרתי לאשתי שמישהו ניגש אלי והציע את אותו שם, והיא אמרה: אם ככה אולי שווה לחשוב על זה עוד פעם?"

העסקה שבין יקנעם למירון

מספר הרה"ג ר' אשר קובלסקי שליט"א:

פגש אותי אברך וסיפר לי שבלי"ג בעומר של שנת תשע"ט הוא היה אמור לנסוע עם אשתו למירון, לרבי שמעון, להתפלל ולפעול ישועות. הוא קנה שני כרטיסים הלוך וחזור לשעה ארבע אחר הצהריים. בשעה שלוש וחצי הוא מסתכל על השעון וזוכר: "לא התפללתי מנחה! אני הולך להתפלל". הוא הולך לבית כנסת אחד ורואה ששם אווזים ב'אשרי' וכבר נעמדים לשמונה עשרה. אמר לעצמו: מהתונה קיבלתי על עצמי להתפלל תפילת מנחה מ'יודברי' ולומר את כל סדר הקרבנות ופרשת הקטורת. הוא לא חאפר, הוא מתפלל מסודר במניין, גם את הישועה הוא רוצה לקבל בצורה מסודרת. למה שיותר הפעם? הוא הולך לבית כנסת שני, ושם כבר אווזים בחזרת הש"ץ. ממשיך לשלישי, ומגלה שהעניין נעשה מורכב יותר ויותר. הוא מבין שהוא נמצא עכשיו בפני הכרעה: או שאני נשבר ומוותר על הקבלה שלי, או שאני שומר על הקבלה וקונה כרטיס נסיעה חדש.

בשביל אברך כולל שאין לו כסף מיותר זאת החלטה קשה, אבל בסופו של דבר הקבלה מנצחת. הוא מתקשר לאשתו שתיסע בלעדיו. מחכה למניין הבא, מתחיל בישוב הדעת מ'יודברי', ולאחר התפילה הוא פונה למקום האיסוף, קונה כרטיס חדש ועולה לאוטובוס הנוסע מירונה.

כשהם מגיעים ליקנעם, לפני שהאברך יורד לחניה, מבקש ממנו הנוסע היושב לצידו שיעלה עבורו כמה עוגיות. האברך נענה בשמחה, וכשהוא חוזר עם צלחת העוגיות עבור חברו לספסל, מתפתחת שיחה, ובמבטא אמריקאי אומר לו הלה: "אני רוצה להציע לך עסקה".

"אינני איש עסקים", נענה האברך, "בסך הכל אני אברך כולל".

"זהו בדיוק העניין", עונה האמריקאי. "אתה עושה עלי רושם מצוין, וברצוני לקבוע איתך הסכם יששכר חבולון. אתה תשב ותלמד, ואני אשלח לך סכום יפה כל חודש". בחודשים הבאים מתברר שהעסקה רצינית למדי. האמריקאי העשיר שולח למיודענו סכומים נכבדים מדי חודש בחודשו. הוא גם מפעיל קשרים כדי להכניס את האברך לאחד מהכוללים החשובים ביותר בירושלים, ועד היום הזה הם עומדים בהסכם שקבעו בין יקנעם למירון, כה ייתן ה' וכה יוסיף מתוך בריאות ונחת.

וכל זה - מדגיש האברך בספרו את המעשה לרב אשר קובלסקי שליט"א - הוא בזכות שלא ויתרתי על הקבלה שלי, להתפלל מנחה בציבור מתחילת סדר הקרבנות. חשבתי שאני מפסיד שישים שקלים, אך למעשה הרווחתי הרבה יותר.

הוא מבקש להבהיר עוד נקודה חשובה - הישועה בפרנסה היא ענין בפני עצמו. אני מודה להשם הזן ומפרנס לכל, אבל הצורה שבה התגלגלה הישועה, יש בה הארת פנים מיוחדת, להראות לי כמה חשובה בשמים קבלה שאדם מקבל על עצמו. אליהו לא נענה אלא בתפילת המנחה.

(ראיון עם הרה"ג ר' אשר קובלסקי שליט"א - ראיון מס 68)

שתי שבתות על החשבון

לפני כחודש מגיע אלי ר' שלמה מביתר ומספר לי:

בעבר הקרוב הייתי קונה עופות לשבת ומסתפק בכך, עד שהחלטתי להתחזק בעניין 'כל מזונותיו של אדם קצובים לו מראש השנה חוץ מהוצאות שבת ויום טוב'. אמרתי לעצמי, הרי אני 'מבין' במאכלים, ובשבילי בשר בקר זהו כבוד שבת יותר גדול. מהיום איני עושה חשבון. זה הרי מחוץ להוצאות שנרשמו מראש השנה. התחלתי לקנות בשר בקר באופן קבוע לכבוד שבת.

בשבת האחרונה, מספר לי ר' שלמה, הגעתי לחמי, והילדים שם שאלו את ילדי מה הכנו לכבוד שבת. ילדי נהגו לספר שאנחנו קונים הרבה דברים מיוחדים, ומכינים בשר בקר. כמו ברוב בתי ישראל, בבית חמי אין מכינים בשר בקר לשבת, וכך נוצר מצב לא נעים. ר' שלמה שאל אותי מה כדאי לעשות במצב כזה.

סיפרתי לו שר' שלומקה זוויעה'עזר ז"ע היה אומר: "אלמלא משמרין ישראל שני שבתות מיד נגאלים. מהו שתי שבתות? שבת של עצמו ושבת של אחרים". הוצאות השבת של כולם קצובים מראש השנה, וכאשר אתה נותן משלך בשביל השבת של חברך, זה לא גורע שום דבר מההכנסות שלך. סיפרתי לו שר' שלומקה ז"ע עצמו היה מחלק חלות לכל בני העיר בתקופה שהיתה לו כלה בבית והוא אסף כסף להוצאות חתונתה. עם כל זה, לא נחסר לו מאומה בגלל החלוקה של החלות.

ר' שלמה, שהוא אברך שמקשיב הרבה לקו השגחה פרטית, קיבל את הדברים באמונה כפי שהם,

ואכן השידוך קם והיה. לולי היית ניגש אלי להציע זאת, לא הייתי חוזר אל השדכן הראשון. הלכתי לרב ושאלתי אם יתכן שמגיע לך כסף על הצעתך. אמר לי הרב: אם אכן ביטלת את הענין מכל וכל, ורק אחרי ההצעה של השני התייחסת לעניין ברצינות, עליך לשלם לו שלישי.

ובכן, מסיים האבא, "קח את חלקך". הוא נותן לי במזומן 1,200 שקל, הסכום המדויק שלו אני זקוק בדיוק עכשיו. 800 שקל לשכירות ו-400 שקל לנעליים.

(ביטחון היומי - יום חמישי פרשת חיי שרה / מס' 20)

תשלום חוב מלפני ארבעים שנה

מספר הרב אריה מירושלים:

הזדמנתי לבית כנסת בהר גדעון, ודרשתי שם לפני התושבים היקרים אודות ענייני ריבית. יש דברים שצריך לברר היטב - אמרתי. אם לפני ארבעים שנה אדם לווה מחברו סכום של כמה לירות, הוא צריך לברר כמה בדיוק שווה הסכום הזה בשקלים חדשים.

נעמד אחד מהשומעים ואמר: הרב, יש לי סיפור נפלא בעניין! שמי מרדכי בן ברוך. לפני עשרים ושבע שנים, אחרי החתונה שלי, עבדתי כמורה בבית ספר. התחזקתי בבית הספר שמע את שמי ושאל: "האם אתה מתוניס?"

"כן", עניתי לו. אחרי יומיים הוא חזר אלי ושאל: "אולי אתה נכד של מרדכי בן ברוך?"

"כן. אני קרוי על שמו", עניתי.

התחזקתי התרגש. "הייתי עם סבא שלך במעברה כשעלינו לארץ, וגרתי שם עם סבתא שלי בתנאים קשים. לא היה מה לאכול, ואיכשהו מצאנו מה להכניס לפה. כשהגיע יום שישי סבתא היתה עצובה. היא כל כך רצתה להכין מאכלים כראוי לכבוד השבת, אבל לא היה לה ממה. החלטתי לצאת לחפש לה משהו. אמנם גם אני רציתי שיהיה אוכל טעים וטוב, אבל הדבר שהכי נגע ללבי היה צערה של סבתא. כל כך רציתי לראות אותה שמחה. הלכתי וחיפשתי, התרחקתי מאזור המגורים, והנה, בין עשבים, בשטח הפקר, טיילה תרנגולת! ממש נשלחה אלי כמתנה לכבוד שבת. לקחתי אותה והבאתי אותה לשוחט, הלוא הוא סבא שלך, הרב מרדכי בן ברוך. השעה כבר היתה קרובה לשבת, והוא עמד וקיפל את הכלים. אמרתי לו: בבקשה, תשחט לי רק את התרנגולת הזאת, בשביל שסבתא לא תצטער.

השוחט הסכים, הוציא שוב את הכלים, שחט את התרנגולת כדון, אלא שאז הוצרכתי לשלם עשר אגורות. התנצלתי ואמרתי שאין לי כסף לשלם.

"כשיהיה לך תשלם", אמר לי השוחט בטוב לב, ואני מיהרתי לסבתא עם התרנגולת השחווטה. יש לנו עוף לשבת.

"ארבעים שנה עברו מאז", אמר לי התחזוקן, "ועדיין לא שילמתי את המגיע לסבא שלך. אני רוצה לשלם".

אמרתי לו: "בדיוק בעוד יומיים יחול יום הזיכרון של סבא שלי, תעלה לתורה ביום חמישי, תערוך לו אשכבה, וככה תחזיר לו את החוב".

התחזוקן עשה כדברי, עלה לתורה, והעליה עלתה לו בדיוק כסכום שהיה חייב לסבי - עשרה שקלים חדשים, שערכם תואם את עשר האגורות דאז.

לאחר מכן הפסקתי ללמד שם, ומאז לא דרכתי שוב באותו בית ספר. עד היום אני נפעם מההשגחה הפרטית: הקב"ה לגלג אותי לשם כדי להסדיר את החוב.

(יום ראשון פרשת יתרו תשפ"א, לילה, סיפור 3 / מס' סיפור 17748)

והחלתי לשמר שתי שבתות. וכל פעם שיגיע לחמי לשבת יקנה את הבשר גם למשפחת חמיו. השבוע ביום ראשון הגיע אלי ר' שלמה וסיפר לי:

בשבת האחרונה, פרשת יתרו, הגעתי לחמי לשבת והבאתי עמי בשר בקר משובח. החשבון שלי היה, שהבשר הוא על חשבון נותן השבת ולא על חשבונך, ואני עוד מרוויח בחינם מצות כיבוד אב ואם מדאורייתא. התברר שפעלתי נכון. בבית חמי שמחו מאד במאכלים שהבאתי, וכולנו נהנינו מאווירה טובה ונעימה.

במוצאי אותה שבת ניגש אלי יהודי שמתעסק בהכנת סעודות מכובדות לאנשים נכבדים, ושואל אותי אם אני מסכים לבשל לו את הבשר לסעודות אלו בעד תשלום הגון ביותר. ככה בשעות מעטות של עבודה אוכל להשתכר משכורת נאה למדי. ראיתי בחוש איך הקב"ה מחזיר לי את הוצאות השבת ביחד עם ההשתדלות בכיבוד הורים. אלו דברים שאדם אוכל פרותיהם בעולם הזה והקרן קיימת לעולם הבא - כיבוד אב ואם.

(ביטחון היומי - יום חמישי פרשת משפטים מס' 98)

בזכות השמחה

אני מספר לכם שני סיפורים, האחד מלפני עשרים ושלוש שנים, והשני מלפני קצת פחות משנה. את שניהם אספר, כי בגלל החיזוק שהיה לי בסיפור הראשון קיבלתי כוחות להתחזק בסיפור השני. הסיפור הראשון התרחש בבית החולים הדסה עין כרם. שהייתי יחד עם אבי בכניסת שבת, וכאשר הגיע זמן 'קבלת שבת' הלכתי לקבל את פני השבת בפסקי 'לכו נרננה' ובשירת 'לכה דודי'. כמה דקות אחרי שנכנסתי לבית הכנסת מצאן ראשו של הפרופסור המטפל באבי אל תוך בית הכנסת, והוא קורא לי. "אבא שלך", אומר הפרופסור בפנים חמורות, "לא מרגישים אצלו דופק".

"תעשה את המוטל עליך", ביקשתי ממנו, ופניתי חזרה אל סדר התפילה. אמרתי לעצמי: לא זמן להצטער עכשיו, אין טעם לבכות, ישועת השם כהרף עין. עכשיו הוא זמן קבלת שבת, אקבל את השבת בשמחה! לא אשכח את אותה תפילה נלהבת שבקעה מעמקי לבבי. שמחתי שמחה מיוחדת בבואה של שבת המלכה, אמרתי את המזמורים בנעימה, כשהודיה וערגה ממלאות את כל כולי. שבת היום להשם, מתנה טובה גנוזה קיבלנו, מנוחה ושמחה אור ליהודים. התאמצתי בכל כוחי למלא את מוחי במחשבות של אושר ולחוש בו בכל עצמותי.

אחרי התפילה מצאתי את הפרופסור. "הכל הסתדר", הוא בישר לי, "עכשיו הכל בסדר". ידעתי שזכות השמחה והשבת היא אשר עמדה לנו להאריך את ימי אבי ז"ל. בזכות השמחה והשבת רואים ישועות גדולות.

הסיפור השני אירע בליל הסדר בשנה שעברה. הנכדה שלי, תינוקת בת כשנה, נפלה מכיסא התינוקות. היא נחבטה ברצפה, וכשהרימו אותה היא נראתה כמו 'צמח' ל"ע. עיניה לא היו ממוקדות, היא לא בכתה ולא הגיבה, והחשש היה שהיא נפגעה פגיעה מוחית חמורה. קראנו לרופא והוא דרש להזעיק אמבולנס מיידי. הנכדה נסעה עם הוריה ובבית נשאר בני המשפחה, ילדים צעירים ומבוהלים. נזכרתי באותו ליל שבת של נס בהדסה עין כרם, והודעתי לכל הילדים והנכדים: "אתם תראו איזו הצגה אנחנו הולכים לעשות פה! איזה סיפור הולך להיות. סיפור יציאת מצרים!" בשמחה גדולה ועצומה ובהשקעה של כל הכוחות התחלתי בסיפור יציאת מצרים. קראנו את ההגדה הפסקתי בסיפורים מרתקים ובהמחשות מאלפות על כל מכה ומכה שהביא הקב"ה על המצרים. אמרתי לילדים: עכשיו ליל שימורים! הקב"ה שומר עלינו! לא צריך לדאוג. צריך לשמוח! לשמוח, לשמוח! ובאמת, השמחה בקעה רקיעים. הילדים היו מרותקים לכל ההצגות וההמחשות שיחרתו בליבם לעולם ועד.

כעבור כמה שעות חזר חתני מבית החולים, וסיפר שהתינוקת חזרה לעצמה לגמרי. היא ערנית ופעילה, שמחה וצוהלת כאילו לא אירע דבר. וכל זה רק בזכות העובדה ששמחנו ושימחנו בסיפור יציאת מצרים מתוך שמחה ואמונה שזה ליל שימורים. אני מפרסם את הדברים כדי שידעו שעם שמחה מושכים ישועות. עם שמירת שבת בשמחה ועם סיפור יציאת מצרים בשמחה רואים ישועות גדולות.

(יום שני פרשת משפטים תשפ"א, לילה, סיפור 3 / מס' סיפור 17893)

אבא, כבר צלצלו?

מדבר בן ציון ממודיעין עילית. סיפר לי ידידי: אחותי, שכבר הגיעה לגיל 28, התארסה בשעה טובה ומוצלחת. עד אז כל המשפחה השתתפה בצפייה ובתפילות שתוכה למצוא את זיווגה.

חדש לפני שהיא התארסה, הבן שלי מגיע מהחיידר ושואל אותי: "אבא, כבר צלצלו להגיד שמלכי התארסה?"

"למה אתה חושב כך?" שאלתי אותו. ענה לי הילד: "כי היום מישוהו העליב אותי מאד, ואני הלכתי לצד ואמרתי בשקט להשם שאני מוחל לילד הזה מכל הלב, ומבקש שבזכות זה מלכי תתאסר". תפילתו הטהורה של הילד פעלה במרומים. באותו זמן עלתה הצעה טובה שבסופו של דבר הגיעה לגמר במזל טוב.

(יום שני פרשת יתרו תשפ"א, לילה, סיפור 1 / מס' סיפור 17770)

שאלה פרטית

שאלות ותשובות באמונה, בטחון והשגחה פרטית

שאלה מספר 14

אנו אומרים ל יום בשמונה עשרה י'תן שכר טוב לכל הבוטחים בשמך באמת: שאלתי: (א) למה דוקא בבטחון מתפללים שיתן ה' שכר, ולא מצאנו תפילה זאת בשאר מצוות. (ב) מהו הלשון 'באמת', וכי שייך לבטוח לא באמת. (ג) למה דוקא על בטחון אומרים 'ישים חלקנו עמהם'?

הרב מרדכי הכהן מלאכי מביתר עילית: משל לאדם שרוצה לראות פני המלך, אך אין נותנים להדיוטות להיכנס. מה עשה? התקרב לאחד משרי המלוכה. כאשר השר הזמן אל המלך, נסרך גם הוא עמו. ועל כך אנו מבקשים: תן להם שכר טוב ושים חלקנו עמהם. שנצטרף עמם גם אם אנו לא בדרגת הביטחון כמותם. **הרב חיים כהנא ברכפלד:** ברבינו בחיי על התורה איתא (פרשת פנחס): "ויודע שאין אדם נקרא צדיק אלא הבוטח בו", נמצא שבקשתנו הידוע שיהיה חלקנו עם הצדיקים, אלא שמכנים אותם על הדבר המעניק להם את שם צדקותם.

ביאורים

הרב מרדכי אליהו שפור ירושלים: בפירוש על התפילות והברכות להר"י בר יקר (רבו של הרמב"ם) יש ביאור נפלא על התפילה, ובברכה זו יועל הצדיקים' מביא כמה ביאורים. וכך הוא מביא באחד מביאוריו: בברכה מהכרות ארבע כתות - צדיקים, חסידים, גרי הצדק, וכל אדם (-עליו). על הצדיקים והחסידים הגרים אנו מבקשים 'ותן שכר טוב'. ועליו, על כל אדם שלא מגיע לו שכר, אנו מבקשים מתנת חנינם: "לכל הבוטחים בשמך באמת".

פירוש נוסף מהר"י בן יקר מביא לנו הרב יהודה גריצמן מבית שמש: זהו תורף ביאורו: שבע כיתות מוזכרים בברכה זו: ראשונה - צדיקים, שביעית - כל הבוטחים בשמך באמת. וכלול בתוכו כל עם ישראל, על כך תפלותינו ושים חלקנו עמהם. על החלק השני, 'כל הבוטחים בשמך באמת', אפשר לומר על פי הרמב"ם: 'ביטחון הוא ענף מאמונה'. וגם רשע הבוטח הוא בעל אמונה, לכן יש תקווה שישוב מזרכו הרעה. רשע הבוטח נכלל בכלל 'כל הבוטחים בשמך באמת', ומבקשים 'שכר טוב' עבורו שישוב מדרכו הרעה.

הרב חזק לייפער מירושלים מלקט מכמה מפרשי התפילה: בקשת השכר על בטחון היא למען יראו שכל קוויך לא יבושו. והביטחון הוא דבר המסור ללב, לכן אנו אומרים באמת. מובא אשר מי שאין לו ביטחון לוקחים ממנו השכר, לכן אנו מבקשים ש'יחלקנו' - השכר שלנו - הנלקח מאתנו יהיה מופקד אצל הבוטחים באמת.

שאלה לגיליון 62

ההולכים בדרך האמונה וביטחון מושרש אצלם יכל דעביר רחמנא לטב עביד. לפי זה צריך להבין על מה שמתפללים אל השם יתברך בעת מצוקה. הרי הדבר הוא טוב עבורו, ואיך אפשר לבקש שיהיה ההפך מהטוב?

ד.צ.פ. - מושב חזון יחזקאל

מסירת שאלות ותשובות: בקו השגחה פרטית 02-30-11-300 - שלווחה 3 < 5 (לאחר בחירת השפה) | [מנן הקולטה מוגבל ל-3 דקות] | במייל 023011300@gmail.com | טלפקס 02-6599-189 - תשובות יתקבלו רק עם מלא וטעם עיר עד יום ראשון פורשת ויקבל פקודי. שם השואל יכתב בארשי תיבות ושם עיר.

השפעה פרטית

יש ימים שאני מוותר על ארוחת בוקר, אבל על הדקות שבהן אני שומע קו השגחה פרטית בכל בוקר - אני לא מוותר בשום פנים ואופן, בלי זה אני פשוט לא מתחיל את היום, זה נותן לי את הכח לכל היום.

בן ציון גחם - ירושלים

מצד המקבילים

שיחה שהגיעה למערכת:

ראיתי שכתבתם בעלון שיהודי נתן תרומה לעלון 'השגחה פרטית' ומיד מצא את השידוך שלו. החלטתי גם אני לעשות את הסגולה הזאת. הבטחתי שאם אתארס במשך חודש שבוע, אתרום לקו השגחה פרטית. ברוך השם, אני זוכה לקיים את ההבטחה שלי.

מזל טוב, חתן! שתזכה לבנות את ביתך על יסודות האמונה ותזכה לטייעתא דשמיא בכל העיניים.

מצד הנותנים

קח גם אתה שותפות קבע בהפצת האמונה בעולם

ותזכה להבטחת הזוהר למזכי הרבים: בניים ובני בניים יראים ושלמים

התקשר עכשיו

לקו השותפות 02.6313.742

העברה לבנק | מעלוח בדואר | בעמדות נדרים | לאומי סניף 902 | ת.ד. 5475 | פולס על שם חשבון 57390056 | ירושלים | ישער הבטחון

הנצחה פרטית

הסכם יששכר זבולון

בח"י אלף מאיניים לחדוש בכלול העולמי השגחה פרטית

על ידי ולכות עידן ישראל בן טרו אסתר וזוגי איריס בת סוליקה ויוצ"ח שיחיו

לזכר הרה"ק רבי שלמה בן יצחק זצוק"ל הי"ד מקרלין והרה"ק רבי ישעיה ב"ר משה זצוק"ל מקערסטיר ולע"נ הילדה מרים חנה הי"ד בת יבלחטי"א הרב יעקב ולכות עובדי מרים פינגסיים

עלוניים ל-40 בתי כנסת

לרפואה האשה הצעירה אסתר בת פסיה לאה נא לומר קפיטל תהילים לרפואתה השלימה

החפץ בעילום שמו, להודות ולהלל להשם על כל השובות אשר עשה ועושה עמו ובפרט על שעבר את הירוס בנקל

לע"נ מרת חיה ברכה ע"ה בת הרב ר' חיים שלום זצ"ל עלתה למרום י"ח שבט תשפ"א

ולע"נ בנה הרה"ח ר' חיים שלום זצ"ל בן יבלחטי"א הרה"ח ר' פסח שליטי"א עלה למרום י"ט שבט תשפ"א

המעוניינים להפיק את העלון מחממים להתקשר למשרד ההפצה בטלפון 02-5866-075

מענה אנושי בין 12:00 ל-14:00

ניתן להשיג תורה בכל שעות היממה וזמז"ח אלים ב"ד

מעלוח גליונות היטה ללא תשלום למפיצים 250 עלונים ומעלה בהצגת בקורות חלקה

ההורשה לקבלת העלון במייל בכתובת B023011300@GMAIL.COM | ההורשה לעלונים באדיש ואגלית במייל ה"ב"ל

העלון יוצא לאור בשפות עברית, אידיש ואנגלית

לקבלת העלון במייל ל- B023011300@GMAIL.COM

נקודה מתוך שיעורו המופלא של הרה"צ ר' יהודה מנדל שליטי"א מליקווד רוצים ביזנס טוב מאוד?

טובה. הרי זה היפך טבעו של אדם, שכן הלב נוטה לקבאה. ענה לי הגדול: צריך לדבר על כך שוב ושוב, כך הדבר נכנס ללב.

כיום אנו רואים את ההצלחה הגדולה של דרך סלבודקה, רוב רובו של עולם הישיבות הולכים בדרך סלבודקה. במסילת ישרים עובדי השם מכונים שחרים גדולים. רוצים ביזנס טוב מאוד? עבדו על המידה של עין טובה. היה לי פעם ניסיון של קבאה. דיברתי על כך עם מו"ר רבי עזר שוורץ זצ"ל, והוא אמר לי: תשמח בהצלחתך של חברך ויהיה לך 'יושן' - האבנים הטובות יהיו אתה ואנשים כמותך בעלי עין טובה.

אהרן הכהן היה בעל עין טובה, ובשכרו קיבל כהונה הוא ובניו אחריו.

במכת בכורות לקו גם בכור השביה. מדוע הם לקו? כי הם היו שמחים בצרתם של ישראל, על כך הם לקו כמו אדוניהם המצרים.

מידה טובה מרובה. מי ששמח בשמחת חברו יזכה בשכר כפול ומכופל, ולא רק זאת, אלא יקבל גם את שכרו של חברו. אהרן הכהן, שהיה בעל עין טובה, קיבל שכר גם כנגד אחיו משה. על כן נקבר בהר ההר, לומר לנו שהיה לו הר כפול - גם הר שלו וגם הר של אחיו משה.

השמח בשמחת חברו המצליח בלימוד התורה - זוכה בשכר הלימוד של חברו!

הרי לנו עסק טוב: לב טהור, עין טובה - ושכר כפול ומכופל! בנובהרדוק היו אומרים: הטבה במקום הקפדה. במקום להקפיד - להיטיב. זאת הזדמנות להשתלם במידות טובות. במקום שנאת חנינם נתגבר באהבת חנינם, ונעשה נחת רוח לבורא עולם.

מבקשים דווקא על הביטחון

הרב שלמה שמעון רוסמן מבית שמש, הרב שמואל בלי מירושלים: הביטחון הוא שורש של המצוות (ע"פ הגר"א), כדאיתא 'בא' הבקוק והעמיק על אחת צדיק באמונתו יחיה'. בנוסף לכך הביטחון הוא יסוד לקיום כל מצוות התורה, כגון בעל ביטחון עוסק בתורה בנחת. לכן דווקא בזה אנו מבקשים: ותן שכר טוב, ותן חלקנו עמהם.

ותן שכר טוב

הרב ישראל כץ מירושלים, הרב ישי צבר ממודיעין עילית: סגולת הביטחון שהבוטח מקבל כל צרכיו מאת השם. לכאורה היה אפשר לומר שאין על הביטחון גמול שכר כבכל המצוות, על כן אנו מדגישים שלא כן הוא, ומקבלים גם על כך שכר.

הרב יעקב מסנדר מירושלים מביא מספר עיון התפילה: הבקשה "ותן שכר טוב" אינה על הגמול בגן עדן, אלא שגם בזה העולם יראו כולם שהם זוכים לישועת השם.

הבוטחים בשמך באמת

הרב אברהם אריה אלפנט מבית שמש, הרב משה בראון מבני ברק, הרב משה שפיצר מנתניה, מביאים ביאור נפלא בשם הרה"ק רבי משה לייב מסאסון זצוק"ל: הבוטחים באמת הינם צדיקים בעלי מדרגה הבטלים לגמרי לרצון הבורא, ולכן אינם מבקשים כלום. מכיוון שבכדי שירד מלמעלה צריכים לעבור על כך בלבטחה. לכן תיקנו שכל כלל ישראל יתפללו עבורם. ולפי זה מובן ההמשך: ושים חלקנו עמהם.

הרב יעקב עקיבא רבינובץ מבית שמש מוסיף פרפת: בכדי שלא יאמרו שצדיקים אלו אין מעשיהם רצויים, על כן אנו מיד מוסיפים: ושים חלקנו עמהם.

הרב שמואל ישראלי מבני ברק, הרב יעקב כהן מירושלים: הרב מבריסק הגדיר שני סוגי בעלי ביטחון. האחד שגם עוסק בהשתדלות שתבוא לו פרנסתו, והשני שאינו משתדל, ואפילו אם הוא משתדל לפרנסתו הוא עושה זאת רק כי כך הוא גזירת הבורא. על פי זה מבואר מהו 'באמת' ביטחון בשלימות.

הרב שלמה זלמן בוים מירושלים: יש כאלו אשר רוממות הביטחון בגורנם ובעת ניסיון לא רואים זאת עליהם. לכן מבקשים שיהיה באמת, וגם בעת ניסיון יעמוד הביטחון ולא נבוש כי כך בטחונה.

ושים חלקנו עמהם

הרב חיים מאיר דסקל מאלונה: בעל הביטחון חי חיים טובים ומאשרים בשמחה ובטוב לבב. וכל הבא עליו הוא יודע שזה לטובתו. ולזאת תפלותינו שיהיה חלקנו עמהם.

הארה פרטית

מתוך שיעורי ההשפיעים בקו השגחה פרטית

בפעם הראשונה שפגשתי את מורי ורבי רבי גרשון ליברמן זצ"ל, שמעתי אותו מדבר בשבחו של ראש ישיבה אחד. הוא דיבר עליו בחביבות רבה, הפליג בשבחו וסיפר כמה יקר ונחמד הוא, עדיין לאגון ולתפארת. לימים התברר לי כי ראש ישיבה זה היה בר פלוגתא של ר' גרשון. דווקא משום כך מצא ר' גרשון הזדמנות פז לעבוד על עצמו ולהתעלות במידת עין טובה.

מסופר על ר' גרשון שפעם אחת הסתובב ברחוב אנה ואנה כמחפש דבר מה. שאלו אותו: רבינו, מה אתה מחפש? ענה להם: אני מחפש לשבור מידותי. אני רוצה לראות אדם המוצלח יותר ממני ולהתברך במידת עין טובה.

עין טובה, כמה היא מטהרת את הלב! יש אנשים החולים במחלת הלב. ליבם הרחני אינו טהור, הוא חולה בקבאה ושנאה, זהו שורש מחלתם. תקנתם תהיה להתברך בעין טובה, להיות מרצנים בהצלחת חבריהם. שוחחתי פעם ביחידות עם רבי שמשון פינקוס זצ"ל, הוא שח לי שדרכו לומר מאות פעמים ביום את הפסוק "לב טהור ברא לי אלקים".

לב טהור - בלי קבאה ובלוי שנאה. כשספרתי זאת לאחד מתלמידי של רבי נתן וכתפויגל זצ"ל, אמר לי כי גם על לשונו של רבי נתן היה שגור פסוק זה. אומרים בהלצה כי באמירת הפיוט "בראש השנה יכתובו וכו'" רבים בוכים באמירת 'מי יעשר', מדוע הם בוכים? כי הם מדאגים שמא נכתב על חברם שיעשר...

כמה מתוך חיים אנשים שאינם שמחים בהצלחת חברם ובלבבים אינם מסכימים לכך.

ר' משה חושב אמר לי שבסלבודקה נעשתה עבודה מאוד גדולה על עין טובה. הסבא היה מרעיש עולמות על העניין. שאלתי את רבי, אחד מגדולי הדור, איך אפשר להסתגל לעין שיעורי הרה"צ ר' יהודה מנדל שליטי"א מנסרים מידי שבוע בעברית, אידיש ואנגלית בשלווחה 2 < 2 (לאחר בחירת השפה)

הכלית העלון הוא, לקרב את האדם לבורא עולם. חלילה שהוא יהיה זה שיעורו להחפיר ולשמוע קריאת התורה.